

לחיבו אף בב' חבורות ומלשון הגמ' משמע שגם מותר לכתחלה. וזהו גם חדוש ר' אחא בש"ר אבה בירושלמי שאף שבזמנם יכלו לעשות החתוך והפריעה כבת אחת מ"מ יכול לעשות בב' מעשים ואינו חושש.

עכ"פ שמעינן שבזמנם היו מקומות שעשו בחתיכה אחת גם הפריעה ולא בצפורן כמו שעושה המוהל שכותב כתר"ה. והיו גם מקומות ואולי רובם שעשו בב' פעמים תחלה הערלה ואח"כ בקריעת עור הפריעה בצפורן כדאיתא במדרש שוח"ט אלמא דאין קפידא לדינא גם לענין לכתחלה. וגם כפי שהיכחתי מגמ' רידן ומהירושלמי רשאי לעשות כן גם בשבת וכן משמע גם מסדור הריעב"ץ שכתב שיש שעושים כן ושיבא שהוא זהירות ולא הזכיר שלא יעשו כן בשבת. וגם אם היה אסור בשבת לא היה משבחם שיותר היה טוב שלא ירגילו לזה כדי שלא יעשו כהרגלם גם בשבת אלא משמע שמתיר לעשות כן גם בשבת.

ומצד ברכת להכניסו הנה דעת ר"ת והרמב"ם והר"ן ועוד ראשונים שברכה זו א"צ עובר לעשייתן אך לעצת הרא"ש שכן איתא גם בש"ע שיברך בין חתוך לפריעה הא ג"כ המוהל אסור לו לחכות בהפריע' עד שיברך אבי הבן בט"ז סי' רס"ה סוף סק"א אלא הוא רק שהתחלת הברכה יהיה עובר לעשייתן וזה יכול גם כשחתוך המוהל בב"א כשיתחיל תיכף אחר ברכת המוהל שתהיה התחלתו קודם גמר החתוך.

ידידו.

משה פיינשטיין

סימן קנו

אם צריך המוהל ללכת לבית שיראה בחלול שבת

כ"ז טבת תשי"ח.

מע"כ ידידי ר"ד ראזענבלאט שליט"א מוהל בעיר אטלאנטא.

בדבר שמודמן למע"כ ברית מילה אצל עוברי דת שמחללים שבת בפניו ומיחה בידם ואין שומעין לו ששואל מע"כ אולי לא ילך כשיודמן לו עוד פעם ברית אצל אנשים עוברי דת כדי שלא יראה החלול שבת. לע"ד אף שודאי יש איסור על האדם לילך למקום שעוברין על איסורי תורה וראיה ממה

שאינא ביומא דף ע' שיש מצוה לראות בעשיית מצוה משום ברוב עם הדרת מלך והקמ"ל הוא רק שליכא בדאיה משום אין מעבירין על המצות מאחר שאין עסוק בה עיי"ש ברש"י. א"כ שמעינן ממילא דלראות בעבירה יש איסור דהא ברוב עם הוא ח"ו בזיון למלך. מ"מ מסתבר שאין לבטל בשביל זה מצות מילה בזמנה שהיובה היא על כל ישראל וכ"ש על המוהל כשליכא מוהל אחר שעליו הוא החיוב ביחוד וב"ד כופין אותו כדאיתא ביו"ד סי' רס"א ומחוייב לילך לשם למול אף שיראה בעשייתם עבירה דחלול שבת. אבל תיכף אחר מעשה המילה אין להשאר שם.

ידידו.

משה פיינשטיין

סימן קנו

בגר שאין סהדי שלא קבל מצות אף שאמר בפיו שמקבל

ז' דעשיית תרפ"ט ליובאן.

מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מהר"ר שמעון טרעבניק שליט"א הגאב"ד האדיאן.

במה שנסתפק כתר"ה אם גר שלא קבל עליו מצות אם נחשב גר, פשוט וברור שאינו גר כלל אף בדיעבד וכן הורה אבא מארי הגאון זצלה"ה הלכה למעשה בסטראבין בעובדא כזו שאינו גר כלל בין לקולא בין לחומרא שקבלת מצות בגר מעכב כדאיתא ביו"ד סי' רס"ח סעי' ג'. ואף אם אמר בפיו שמקבל מצות אם אנן סהדי שאינו מקבל עליו באמת אינו כלום. וגר שמהני לשם אישות בדיעבד, איירי שבשביל האישות קבל עליו מצות באמת והוא ברור ופשוט וכל זה אמר אבא מארי הגאון בפירושו או כשהורה. ובכלל איני יודע טעם הדברים הטועים בזה דאף לדידהו עכ"פ איזה תועלת הם מביאין בזה לכלל ישראל שמקבלין גרים כאלו דודאי לא ניחא ליה להקב"ה ולעם ישראל שיתערבו גרים כאלו בישראל. ולדינא פשוט שאין זה גר כלל.

ידידו.

משה פיינשטיין